

రావు బాలసరస్వతీదేవి

తిన్నెమీద చిన్నోడ వన్నెకాడా
తేనె తుట్టిలాంటి ఓ చిన్నొవాడా
నిన్నుగన్న నాటినుండి నీటుకాడా
అన్నమే రుచికాదు అందగాడా
వన్నె వన్నె వగమారి వన్నెకాడా
నిన్నిడిచి ఉండలేను చిన్నోడా
నలుగురిలో నన్ను నాణైకాడా
నగుబాటు చేయబోకు నోగ్గాడా
పసగల దాననోయ్ మోసుకాడా
పట్టుకుంటే విడవనోయ్ చక్కనోడా...

తెలుగు సినిమా దరిత్తలో తోలిసారిగా నేపథ్యంగా ఫ్లోబార్కగా
వినిపించిన పాట ఇదేనని విమర్శకుల అభిప్రాయం. దీన్ని
పాడినవారు రావు బాలసరస్వతీదేవి. పున్నమి వెన్నెల,
తీయతేనె, కోకిల కలకూజితం, మంచిగంధపుపొడి, మల్లేపూల
పరిమళం, గులాబీ రేకుల మార్గవం... ఇవన్నీ రంగరిస్తు... ఎలా
ఉంటుంది... అంటే బాలసరస్వతీదేవి స్వరంలా ఉంటుంది!

''ఆ తోటలోనేకటి, ఆరాధనాలయము, ఆ ఆలయములోని,
అందగాడెవరో'' అన్న పాట విని ఆనాటి శోతలు
మైమరిచిపోయారు. స్వయంగా గుడిపాటి వెంకటచలం ఆ పాట
విని బెంగెట్టుకున్నారు. ఆయన మాటల్లోనే చెప్పాలంటే-
''తక్కిన పాటకంతా ఏం? ఆ అందగాడెవరే అని మూడుసార్లు
అంటారు ఆమె. నా కళ్ళ ఎదుట ఓ చిత్రపటం కనిపిస్తుంది.
మధ్యహ్నాం గొప్ప హర్షయంతో, పర్మల్ మొహమల్ తెరల
మధ్య, అందమైన దుష్టాటమీద, పరిమళాలలో నిద్రపోయి,
తగ్గిపోయే ఎండకాంతిలో కళ్ళ తెరచి, అందంగా చేతులు పైకి
జాచి, వోళ్ళ విరుచుకుని, చాలా బద్ధకంగా 'ఆ
అందగాడెవరే?'' అని అడుగుతున్నట్టు వినిపిస్తుంది. ఆమె-
అంటే ఛాలసురస్వతిగారెవరో ఆమె కాదు. నా మనసులోని
కావ్యనాయకి ఎప్పుడూ అతని దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అట్లా
బద్ధకంగానే, సఖితో 'ఆ అందగాడెవరే?'' అని ఏళ్లకొద్దీ అడిగి,
కలలు కంటోపుంటుంది. చివరికి ఎప్పుడో వాళ్ళాణి ఒసారి ఇటు
రమ్మను- అంటుంది, అంత బద్ధకంగానూ. వోస్తాడో రాడో అతని
అదృష్టం ఇంక''....

డా. సండూరి రామమోహనరావు రాసినట్లు- ''అప్పటిలో
ఆంధ్రదేశంలోని యువతీ యువకులెందరో చలంగారికంటే
ముందుగానే, చలంగారిలాగానే, ఆ పాట మాధుర్యం మీద
బెంగెట్టుకున్నారు. ఇప్పటికీ ఆ పాట వింటుంటే
రసవివశులైపోయేవారు అన్ని తరాల క్షోతలలోనూ పున్నారు''!
నిజమే బాలసరస్వతీదేవి గొంతు అంత మంత్ర మోహనం!
రావు బాలసరస్వతీదేవి 1928 ప్రాంతంలో గుంటూరులో పుట్టారు.
నాలుగేళ్ళ వయసులో మద్రాసు మహానగరంలో నాటకం చూస్తూ
తండ్రి ఒడిలో కూర్చున్న ఆమె, వేదికమీద పాడుతున్న వారిని
చూసి తానూ పాడతానని అల్లరి చేయడంతో ముబ్బాలతిథి
కపిలవాయి రామనాథశాస్త్రి ఆమెను వేదికమీదికి తీసుకెళ్ళి
పాడమన్నారు. ''నమస్తు నా ప్రాణనాథా''.... అనే పాటని ఏ
మాత్రం జంకు గొంగూ లేకుండా వినసోంపుగా పాడుతున్న ఆ
చిన్నారిని అందరూ ఆశీర్వదించారు. చిత్రమేమిటంటే ఆమె ఆర్జుకే
గ్రామఫోను రికార్డుకోసం పాడారు. అది ఓగిరాల రామచంద్రరావు
ప్రోత్సహంతో పాడిన ప్రపంచము పరంధాము''. ఏడేళ్ళ
వయసులో సీనిమాల్లో నటించడం, పాటలు పాడడం ఆమె
జీవితంలో భాగం అయింది. 'సతీ అనసూయ'లో గంగ పొత్తవేసి

''ఏది దారి నా కీచటా'' అని 1935లో పాడారు. ఇంద్రగంటి హనుమచ్ఛస్తి పాట 'సృష్టిలో తీయనిది స్నేహమేనోయ్, వ్యష్టి జీవము చేదు పానీయమోయ్', సాలూరి సన్యాసిరాజు రాసిన ''ఆ తోటలోనొకటి ఆరాధనాలయము'', సత్య రాసిన పాట ''బంగారు పాపాయి బహుమతులు పొందాలి''... ఈ మూడు గీతాలు అప్పుట్లో ఇంటింటా మారుమోగాయి! పదిహాను సంవత్సరాలోచ్చేసరికి పదమూడు సినిమాల్లో నటించారు.

అందులో 'పృథ్వీరాజ్' అనే చిత్రంలో ఎం.జి.రామచంద్రన్తో కలసి నటించారు. చిన్నతనంలో ఆలత్తూరు సుబ్బయ్య వద్ద మూడు సంవత్సరాలు సంగీతం నేర్చుకున్నారు. ఆ తర్వాత చాన్నాళ్ళకి సుప్రసిద్ధ సంగీత దర్శకుడు వసంత దేశాయ్ దగ్గర హిందుస్తానీ సంగీతంలో మెలకువలు తెలుసుకున్నారు. డేవిడ్ అనే పాశ్చాత్య సంగీత దర్శకడివద్ద పియానో అభ్యసించారు. బాలసరస్వతీ తండ్రికి, కొప్పరపు సుబ్బారావు మంచి స్నేహితుడు. అందువల్ల ఆరేళ్ళ వయసులో ఆయన ప్రోత్సాహంతో హాచ.ఎం.వి.లో పాడించారు. కుచేల-ప్రఫ్ఫుద అనే జంటనాటకాలను ఓగిరాల రూపొందిస్తున్నారు. కుచేలలో 'ఆకలి సహంపజాలనే' ప్రఫ్ఫుదలో 'దొరికె, దొరికె నాకూనేటికి శ్రీవారి దర్శనము' వంటి

గీతాలు పాడించారు. అయితే 'పరమపరుష పరంధామ' పాటని
 సోలో రికార్డుగా విడుదల చేశారు! ఆ పాటలు విన్న దర్శకులు
 సి.పుల్లయ్య తన చిత్రం ''సతీ అనసూయ''కి బుక్ చేశారు.
 దానికి ఆకుల నరసింహావు సంగీత దర్శకులు. ఆ సినిమా
 కలకత్తా ఈస్టిండియా స్టూడియోలో జరగడంతో అక్కడ పుస్తిధూలైన
 కె.ఎల.సైగల్, కె.సి.డే వంటి గాయకులు వచ్చేవారు. వారంతా
 చిన్నమ్మాయి అయిన బాలసరస్వతీదేవని ముద్దుచేసి పాలు
 పాడించి ఆనందించేవారు! అక్కడే తమిళ దర్శకుడు
 కె.సుబ్రహ్మణ్యం ఆమెను ''కుచేల'' సినిమాకి తీసుకున్నారు.
 అందులో ఆమెది కృష్ణపాత్ర. ఇల్లాలు, అపవాదువంటి సినిమాల్లో
 నటిస్తూనే పాడారు! తమిళ సినిమా ''డాన్సింగ్ గరల్''లో
 కథానాయిక ఆమే!

చిత్రారు నాగయ్య తీసిన ''భాగ్యలక్ష్మి'' సినిమాలో కమలా
 కోట్టీస్కి నేపథ్యగానం చేశారు. ఆ పాటే- ''తిన్నెమిద
 చిన్నొడా...''. మాయా మచ్చింద్రా సినిమాలో ''వినవోయా
 హృదయాలాపన'' అనే పాటని మాలతికోసం పాడారు. తెలుగు
 సినిమాల్లో తోలి నేపథ్యగాయని బాలసరస్వతిదేవి. ఆ రోజుల్లోనే
 సాలూరు రాజేశ్వరరావుతో కలసి ప్రయివేట ఆల్ఫమ్లు ఇచ్చారు.

అలా వచ్చినవే ''పొదరింటిలో నుండి, రావే రావే కోకిలా, ఆ తోటలో...'' వంటి గీతాలు. రాజేశ్వరరావుతో కలిసి పాడిన ''పాట పాడుతూ కృష్ణా, కలగంటి కలగంటి కలువరేకుల వంటి కనులు గలవాని...'' వంటి గీతాలు విశేష ఆదరణ పౌందాయి.

1944లో బాలసరస్వతీదేవి తల్లిదండ్రులతో కలసి మద్రాసు రేస్కోర్సుకు వెళ్ళే. అక్కడ కోలంక జమీందారు రావు ప్రద్యమ్మకృష్ణ మహిపతి సూర్యరావు చూశారు. మంచిరోజు చూసుకొని ఆమె ఇంటికి వెళ్లారు. పాట పాడమంటే ''కలగంటి కలగంటి'' అనే పాట పాడారు. తన గురించే అనుకొని ఆయన పట్టుబట్టారు. పెళ్లయిపోయింది. ఆ తర్వాత నాలుగేళ్లు మద్రాసులో ఉండి ఆ తర్వాత కోలకం వెళ్లారు. 1974 వరకు అక్కడే ఉన్నారు. ఆ సంవత్సరం రాజు కీర్తిశేఖలయ్యక 1994 వరకు ఆమె మైసూరులో ఉన్నారు. బాలసరస్వతీదేవి తెలుగులో అప్పటి ప్రముఖ సంగత దర్శకులందరితోనూ కలసి పనిచేశారు. ''చెంచులక్కీ '' సినిమాలో తోలిసారి సుబ్బారామన్ సంగీత దర్శక్యంలో పాడారు. 'దేవదాసు' చిత్రంలో ''తానే మారెనా, గుణమ్మే మారెనా''... పాట ఇప్పటికీ వినిపిస్తుంది.

ఆయన చిత్రాలన్నిటిలో పాడారంటారు. రమేష్వనాయుడు
చిత్రరంగంలోకి వచ్చిన కొత్తలో ఆమెచేత ఎన్నో పాటలు పాడించారు.
''దాంపత్యం'' చిత్రంలో ఆమె అయిదు పాటలు పాడారు.
సంగీత దర్శకుడు వేణుకి పాడారు. పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు
సంగీత దర్శకత్వంలో ''సృష్టిలో తీయనిది స్నిహమేనోయా''
ప్రైవేట్ ఆల్ఫమ్ తెచ్చారు. అది అప్పట్లో సూపర్‌హిట్. సీనియర్
పాత్రికేయులు వాసుదేవరావు మాటల్లో చెప్పాలంటే-
''బాలసరస్వతీదేవి సినిమా పాటలన్నో పాపులర్ అయినా ఆమె
ప్రైవేట్ సాంగ్స్, లలిత గీతాలు ఎక్కువ ప్రజాదరణ పౌందాయి''.
నిజమే... దానికొక ఉదాహరణ 'బంగారు పాపాయి బహుమతులు
పౌదాలి' గీతమే! ఆమె పెద్దబ్బాయిని ప్రసవించినపుడు
మంచాల జగన్నాథరావు ఆ పాట రాసి బహుకరించారట!
సాలూరు రాజేశ్వరరావు సంగీత దర్శకత్వంలో, వారి సోదరుడు
సాలూరు హనుమంతరావు సంగీత దర్శకత్వంలోనూ ఆమె
పాడారు. ఆచార్య సి.నారాయణరెడ్డి తెలుగులో తిరగరాసిన మీరా
పాటల్ని ఆమె మధురంగా గానం చేశారు. 1940లో తోలిసారి
మదరాసు రేడియోల్లో లలిత సంగీతం పాడారు. ఆ తర్వాత
1948లో విజయవాడలో రేడియో కేంద్రం ప్రారంభమైనపుడూ

ఆమే పాడారు. 1998లో విజయవాడ కేంద్రం స్వర్ణత్నపాలు
జరిగినపుడు మళ్ళీ పాడారు. ఆమె స్వరంలోనే ఓ మత్తుంది.
గమ్మత్తుంది. కలల గలగల ఉంది. యవ్వన ఆకర్షణ ఉంది.
మధురలోకాలకు, మనోజ్ఞతీరాలకు మనల్ని వెంటనిడుకొని
తీసుకెళ్ళి మాధుర్యం ఉంది.

- చీకోలు సుందరయ్య